

EB 2023/22

Voorkomen en genezen: hoe blijft spaargeld bij de kinderen en hoe kan het indien nodig worden teruggehaald?

Mr. G.V. van Campen, datum 08-03-2023

Datum	08-03-2023
Auteur	Mr. G.V. van Campen ^[1]
JCDI	JCDI:ADS688967:1
Vakgebied(en)	Personen- en familierecht / Familieprocesrecht Burgerzaken / Burgerlijke stand Personen- en familierecht / Gezag en omgang Personen- en familierecht (V)
Wetgeving	art. 3:166 BW, art. 1:253i BW, art. 1:250 BW, art. 1:377 BW, art. 1:253k BW

Doorgaans komen ouders tijdens of na hun scheiding in onderling overleg tot afspraken over het geld dat zij voor hun kinderen hebben gespaard. Er doen zich echter ook vervelender situaties voor, waarin een ouder zonder overleg met de andere ouder geld dat was bestemd voor de kinderen opneemt of besteedt. Wat kunt u als advocaat in dergelijke gevallen ondernemen? En hoe kunt u voorkomen dat het zo ver komt? Daarvoor biedt dit artikel een praktische handleiding.

1. Genezen: hoe komt het geld terug bij de kinderen?

1.1 Vermogen ouders of vermogen kind?

Ouders sparen op verschillende manieren voor hun kinderen. Zij kunnen een spaarrekening op naam van het kind openen of sparen op een gezamenlijke rekening op naam van de ouders. In beide gevallen kan discussie ontstaan over de vraag aan wie het saldo op de betreffende rekening toekomt. Ouders stellen bijvoorbeeld dat het geld werd gespaard voor de toekomst in het algemeen, en dus niet enkel en alleen voor de kinderen, of dat het bedoeld was ter dekking van hoge kosten zoals voor een laptop, tablet of de orthodontist. Wanneer een ouder vervolgens zonder overleg geld van de rekening opneemt of uitgeeft, kan een discussie ontstaan over de vraag tot wiens of wier vermogen het saldo behoorde: dat van de ouders of dat van het kind.

Mons wijst er in haar artikel in REP op dat uit de rechtspraak een wisselend beeld rijst over de gerechtigdheid tot een saldo op een spaarrekening ten name van de kinderen.^[2] Ik zou daaraan toe willen voegen dat dit vooral veroorzaakt lijkt te worden door de wijze waarop ouders procederen. Het is van belang dat duidelijk in het processtuk wordt vermeld tot wiens of wier vermogen het saldo op een bankrekening behoort en waarom, zowel bij een bankrekening op naam van het kind als bij een bankrekening op naam van de ouders. Hieronder volgen enkele uitspraken die dit illustreren.

1.1.1 Saldo op rekening ouders

Het eerste wat u zich als advocaat dient af te vragen, is of u voldoende kunt onderbouwen dat het geld dat op een op naam van ouders gestelde rekening staat, bestemd is voor de kinderen. Uit de uitspraak van de Hoge

Raad van 9 februari 2007^[3] volgt dat de tenaamstelling van een bankrekening niet bepalend is voor beantwoording van de vraag wie gerechtigd is tot het saldo op die rekening. In de betreffende zaak ging het om een bankrekening die aanvankelijk op naam van vader en zoon was gesteld, maar later enkel op naam van de zoon. De Hoge Raad overwoog dat voor de beantwoording van de vraag of de helft van het saldo tot de tussen vader en moeder ontbonden huwelijksgemeenschap behoort niet beslissend was dat de rekening op de peildatum op naam van de zoon stond. Niet uitgesloten kon immers worden dat vader ten opzichte van zijn zoon gerechtigd was gebleven tot enig deel van het saldo. Of sprake was van enige gerechtigdheid, hing naar het oordeel van de Hoge Raad af van de bedoeling die vader en zoon hadden met de wijziging van de tenaamstelling. Uit deze uitspraak volgt dat van belang is dat u als advocaat uw stelling dat het saldo op een gemeenschappelijke rekening van ouders aan de kinderen toekomt, voldoende onderbouwt.

In de zaak die leidde tot het vonnis van 16 september 2022^[4] kwam de Rechtbank Rotterdam tot het oordeel dat er sprake was van vermogen van de ouders. Het betrof een gezamenlijke rekening op naam van de ouders, door hen zelf aangeduid als kinderrekening en gebruikt voor de kosten van de minderjarige. Tussen partijen was niet in geschil dat de rekening werd gevoed door de kinderbijslag, het kindgebonden budget en de kinderopvangtoeslag en niet door rechtstreekse stortingen of overboekingen van ouders. Gelet daarop en gezien het feit dat nu niet was gebleken dat partijen hierover andere afspraken hadden gemaakt, kwam de kantonrechter tot het oordeel dat beide partijen voor de helft eigenaar waren van het saldo op de gezamenlijke rekening.

1.1.2 Saldo op rekening kind

Ook als een bankrekening op naam van een kind staat, kan discussie ontstaan over de gerechtigdheid daartoe. In de zaak die leidde tot het vonnis van de Rechtbank Rotterdam van 1 december 2021^[5] oordeelde de rechtbank dat het saldo op de spaarrekening op naam van de minderjarige zoon van partijen tot het vermogen van de ouders behoorde. Daarbij moet wel worden aangetekend dat geen van partijen in deze zaak, die draaide om de opname van een bedrag van € 5.750 door vader van de betreffende rekening, had gesteld dat het geld tot het vermogen van de minderjarige behoorde. Tussen partijen stond vast dat het saldo gevormd was door kinderbijslaggeld dat na de echtscheiding, toen partijen nog een gemeenschappelijk huishouden hadden en zij samen het kind onderhielden, op de spaarrekening werd gestort. De rechtbank oordeelde dat uit artikel 7 Wet op de kinderbijslag volgt dat ouders destijds beiden recht hadden op dit geld, zodat dit als gezamenlijk geld moest worden beschouwd.

De Rechtbank Arnhem wees op 28 juli 2010^[6] vonnis in een zaak waarin de vader vóór de 18^e verjaardag van zijn jongste dochter het volledige saldo van de op haar naam staande spaarrekening had opgenomen. De dochter vorderde na haar 18^e verjaardag betaling van het opgenomen bedrag. De vader bracht hiertegen in dat het saldo niet aan de dochter toekwam: hij zou alleen voor een spaarrekening op naam van zijn dochter hebben gekozen vanwege de fiscale voordelen hiervan. Het saldo kwam volgens de vader dan ook aan hem toe en niet aan zijn dochter. De rechtbank volgde de vader hierin niet en oordeelde dat de dochter wel degelijk als rechthebbende op het saldo op de spaarrekening diende te worden aangemerkt. De stortingen die vader in de loop der jaren had gedaan op de spaarrekening ten name van zijn dochter, werden door de rechtbank voorshands als schenkingen in de zin van artikel 7:175 Burgerlijk Wetboek (BW) aangemerkt, waardoor deze bedragen tot het vermogen van de dochter waren gaan behoren.

In de zaak die leidde tot het vonnis van de Rechtbank Midden-Nederland van 13 oktober 2021^[7] betoogde vader dat het saldo op de rekening op naam van de minderjarige een gezamenlijke rekening van ouders betrof, waarop door partijen gespaard werd en waarvan ook regelmatig opnames werden gedaan. De rechtbank ging daar niet in mee; zij oordeelde dat de man zijn stelling dat de 'Kinderbonus Sparen'-rekening die op naam stond van het kind een gezamenlijke rekening van partijen betrof, waarop door partijen gespaard werd en waarvan ook regelmatig opnames werden gedaan, onvoldoende had onderbouwd.

De conclusie die uit de hiervoor genoemde rechtspraak kan worden getrokken, is dat ongeacht de tenaamstelling van de rekening van belang is dat u in uw processtuk onderbouwt aan wie het saldo op de rekening toekomt. U dient in dat kader aan te geven hoe de bankrekening gevoed werd, of er gesproken kan worden van schenkingen in de zin van artikel 7:175 BW en wat de bedoeling van partijen was ten aanzien van

het gespaarde geld.

1.2 Wie procedeert en welke procedure wordt gevolgd?

Als de ouder die zonder toestemming geld aan het vermogen van de minderjarige heeft onttrokken, weigert het betreffende bedrag terug te storten op de rekening, kan een procedure gestart worden. Als het kind inmiddels meerderjarig is, dient het vanzelfsprekend zelf als eiser in deze procedure op te treden. Bij een vordering onder de € 25.000^[8] wendt u zich op grond van artikel 93 onder a Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) tot de kantonrechter, bij een vordering boven dat bedrag tot de rechtbank. Is het kind nog minderjarig, dan zijn meerdere scenario's denkbaar.

1.2.1 Kind is minderjarig, uw cliënt heeft gezag

Als uw cliënt gezag over het kind uitoefent, voert hij (bij gezamenlijk gezag: samen met de andere ouder) het bewind over het vermogen van dat kind en vertegenwoordigt hij het kind in burgerlijke handelingen (artikel 1:253i lid 1 BW). Als ouders gezamenlijk het gezag over het kind uitoefenen, kan het geschil over het vermogen van het kind langs de weg van artikel 1:253a BW aan de kantonrechter (dus niet aan de rechtbank!) worden voorgelegd, zo bepaalt het tweede lid van artikel 1:253i BW.

Alternatief is een reguliere dagvaardingsprocedure. De ouder met gezag die in zijn/haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van het kind tegen de andere ouder - met óf zonder gezag - wil procederen, heeft daarvoor wel een machtiging nodig van de kantonrechter (artikel 1:253k jo. 1:349 lid 1 BW). Procederen zonder een dergelijke machtiging leidt tot niet-ontvankelijkheid.^[9]

U kunt ook aan de rechter vragen een bijzondere curator te benoemen (artikel 1:250 BW), waarna deze namens het kind een procedure tegen de ouder kan starten.^[10] Let u er wel op dat het dan moet gaan om een situatie waarin de belangen van de *met het gezag* belaste ouders of een van hen in strijd zijn met die van de minderjarige (artikel 1:250 lid 1 BW). Als het geld is opgenomen/besteed door een ouder zonder gezag, is deze rechtsingang dus niet aan de orde. Verder is van belang dat het verzoek tot benoeming van een bijzondere curator in vermogenskwesties moet worden gericht tot de kantonrechter, tenzij er reeds een procedure aanhangig is. In dat geval wordt het verzoek aan de betreffende rechter gericht (artikel 1:250 lid 1 BW).

1.2.2 Kind is minderjarig, uw cliënt heeft geen gezag

Heeft uw cliënt geen gezag over de minderjarige, dan kan hij/zij niet als wettelijke vertegenwoordiger namens de minderjarige tegen de andere ouder procederen. Ook een gezagsgeschil op grond van artikel 1:253a BW is dan logischerwijs uitgesloten, zodat alleen de route van de bijzondere curator van artikel 1:250 lid 1 BW resteert.

Samenvattend leidt dit tot het volgende overzicht:

- I. Geld is onttrokken door ouder met gezag, cliënt is ouder zonder gezag: verzoek tot benoeming bijzondere curator ex artikel 1:250 lid 1 BW.
- II. Geld is onttrokken door ouder met gezag, cliënt is ouder met gezag: gezagsgeschil op grond van artikel 1:253i jo. 1:253a BW, verzoek tot benoeming bijzondere curator ex artikel 1:250 lid 1 BW of dagvaardingsprocedure met voorafgaande machtiging van de kantonrechter.
- II. Geld is onttrokken door ouder zonder gezag, cliënt is ouder met gezag: dagvaardingsprocedure met I. voorafgaande machtiging van de kantonrechter.

Let erop dat het niet mogelijk is om de vordering in een echtscheidings- of verdelingsprocedure tussen ouders op te voeren, nu het geld geen eigendom van de ouders is maar van het kind of de kinderen. Het geld valt immers niet in enige gemeenschap en maakt om die reden geen deel uit van het tussen ouders te verdelen

vermogen.^[11] Verder verdient het aandacht dat u óf betaling dient te vorderen op de bankrekening van de minderjarige, óf op de bankrekening van uw cliënt in diens hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige.^[12]

1.3 Grondslag vordering

U kunt verschillende grondslagen voor uw vordering aanvoeren, afhankelijk van het feitencomplex. Als de ouder die het geld heeft onttrokken, belast is met het ouderlijk gezag over het kind, ligt een beroep op handelen in strijd met artikel 1:253j BW voor de hand. Artikel 1:253j BW bepaalt dat de ouder(s) het bewind over het vermogen van het kind als goede bewindvoerder(s) moet(en) voeren. Bij slecht bewind zijn zij voor de daaraan te wijten schade aansprakelijk, behoudens voor de vruchten van dat vermogen voor zover de wet hen het genot daarvan toekent. Let u daarbij op dat wanneer er sprake is van een bewind zoals bedoeld in artikel 7:182 BW, de bepalingen van Boek 1 BW niet van toepassing zijn.^[13] Dit betekent dat wanneer één van de ouders tot bewindvoerder is benoemd, bijvoorbeeld bij een schenking door grootouders, deze ouder als enige het bewind over dat vermogen voert. Deze ouder heeft dan dus geen toestemming nodig van de andere ouder met gezag om gelden van de bankrekening van de minderjarige te mogen opnemen.

Heeft de ouder die het geld heeft onttrokken geen gezag over de minderjarige, dan ligt het voor de hand om als primaire grondslag onrechtmatige daad (artikel 6:162 BW) aan te voeren. Uiteraard is deze grondslag ook aangewezen als het kind inmiddels meerderjarig is en u namens hem/haar procedeert.^[14] Ook kunt u een onrechtmatige daad als subsidiaire grondslag aanvoeren naast een beroep op artikel 1:253j BW. Tot slot zou u kunnen aanvoeren dat sprake is van ongerechtvaardigde verrijking (artikel 6:212 BW). Op basis van deze grondslag vond een veroordeling plaats in de zaak die leidde tot het vonnis van de Rechtbank Rotterdam van 16 september 2022.^[15] Daarbij moet wel worden opgemerkt dat het oordeel van de kantonrechter op twee gedachten lijkt te hinken, nu hij overweegt dat gedaagde “onrechtmatig heeft gehandeld en zijn verrijking als ongerechtvaardigd wordt aangemerkt”.

1.4 Bijzondere aandachtspunten bij het procederen

1.4.1 Verjaring

Oplettendheid is geboden ten aanzien van eventuele verjaring van de vordering. De tot vergoeding van de door het kind geleden schade verjaart op grond van artikel 3:310 lid 1 BW door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade of de opeisbaarheid van de boete als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden.^[16] Vaak zal dit zijn vijf jaar na de betreffende banktransactie, ervan uitgaand dat de meeste mensen middels internetbankieren op dagelijkse basis toegang hebben tot de banktransacties. Uitzonderingen zijn echter denkbaar. In een zaak waarin de moeder de vader in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarigen later dan vijf jaar na de betreffende transactie dagvaardde, oordeelde de Rechtbank Midden-Nederland^[17] dat de verjaringstermijn niet verstreken was. De moeder had de schade pas later ontdekt, omdat zij geen bankafschriften van de spaarrekeningen meer ontving. De termijn was daardoor pas later gaan lopen. Overigens verwees de kantonrechter in deze zaak ook naar de verjaringstermijn van artikel 1:377 BW, maar deze bepaling is enkel van toepassing bij voogdij en niet bij ouderlijk gezag.^[18]

Wanneer de vordering tijdens de minderjarigheid van het kind is verjaard, is van belang dat het kind nog wél mogelijkheden heeft om te procederen na zijn meerderjarigheid in verband met verlenging van de verjaringstermijn. Voor een vordering van een kind op zijn wettelijke vertegenwoordiger(s) geldt immers dat wanneer de verjaringstermijn gedurende de gezagsverhouding zou aflopen of binnen zes maanden daarna, de termijn op grond van artikel 3:321 lid 1 sub b BW jo. artikel 3:320 BW voortloopt totdat zes maanden na het einde van de gezagsverhouding zijn verstreken.

1.4.2 Wettelijke rente

Denkt u er verder aan dat u wettelijke rente vordert over het onttrokken bedrag. Welke ingangsdatum u vordert voor de verschuldigdheid van deze rente, hangt af van de grondslag van uw vordering. Bij de grondslag van onrechtmatige daad kunt u rente vorderen met ingang van de datum van opname van het saldo, omdat het verzuim op grond van artikel 6:83 sub b BW zonder ingebrekestelling is ingetreden. Dit is echter niet het geval bij een vordering die gebaseerd wordt op artikel 1:253j BW (slecht bewind) of artikel 6:212 BW (ongerechtvaardigde verrijking), hoewel de Rechtbank Gelderland daar op 12 oktober 2022^[19] anders over oordeelde. Vader had gevorderd dat het door moeder terug te betalen bedrag zou worden vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum van opname van de geldbedragen van de rekeningen van de kinderen. Hij voerde hiertoe aan dat zijn vordering strekte tot betaling van een geldsom bij wege van schadevergoeding, reden waarom het verzuim op grond van artikel 6: 83 sub b BW zou zijn ingetreden zonder ingebrekestelling. De rechtbank wees deze vordering toe. Dit is echter niet correct. Artikel 6:83 sub b BW bepaalt dat verzuim van rechtswege intreedt wanneer de verbintenis voortvloeit uit onrechtmatige daad of strekt tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 6:74 lid 1 BW en de verbintenis niet terstond wordt nagekomen. Wanneer de vordering, zoals in de betreffende zaak, is gegrond op artikel 1:253j BW, is geen sprake van een verbintenis die voortvloeit uit onrechtmatige daad of die strekt tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 6:74 lid 1 BW. Ook wanneer de vordering wordt gebaseerd op ongerechtvaardigde verrijking (artikel 6:212 BW) is artikel 6:83 sub b BW niet van toepassing^[20] en dient de regeling van artikel 6:81 jo artikel 6:82 BW te worden gevolgd. Het is dan ook aan te raden om de ouder die het geld onttrokken heeft zo spoedig mogelijk nadat uw cliënt zich bij u heeft gemeld in gebreke te stellen.

1.4.3 Proceskostenveroordeling

Een proceskostenveroordeling werd in vrijwel alle gepubliceerde rechtspraak gevorderd, maar veelal afgewezen met als motivering dat het in familiezaken gebruikelijk is de kosten te compenseren. Voor een uitzondering wordt verwezen naar het vonnis van de Rechtbank Overijssel van 16 juni 2020, waar vader werd veroordeeld in de proceskosten van zijn meerderjarige dochter.^[21]

U zou tevens buitengerechtelijke incassokosten en nakosten kunnen vorderen. Denkt u er dan wel aan deze voldoende te onderbouwen; vaak worden deze vorderingen afgewezen omdat deze onvoldoende onderbouwd zijn.

2. Voorkomen

Het liefst zien we uiteraard dat gevallen als hiervoor omschreven zich niet voordoen. In het kader van 'voorkomen is beter dan genezen' daarom enkele praktische handvatten voor het echtscheidingsconvenant/ouderschapsplan.

Raadzaam is dat u in het convenant en/of ouderschapsplan duidelijk opneemt aan wie het saldo op een (spaar)rekening toekomt, zowel bij een rekening op naam van het kind als bij een rekening op naam van ouders gezamenlijk. U kunt hierbij tevens aangeven wat de bedoeling van partijen is ten aanzien van het saldo. Realiseert u zich dat een saldo dat behoort tot het vermogen van het kind niet betrokken kan worden in enige vermogensverdeling tussen ouders. Ook mogen ouders in dat geval het saldo niet vrijelijk besteden; zij moeten het bewind over het saldo als goede bewindvoerders voeren. Hierover zou expliciet een bepaling in het convenant en/of ouderschapsplan kunnen worden opgenomen.

Verder kan worden opgenomen dat voor zover een van de ouders zonder toestemming van de andere ouder geld van de rekening opneemt of besteedt, hij/zij gehouden is de schade aan het kind te vergoeden. Daarbij kan ook al worden opgenomen dat wettelijke rente verschuldigd is vanaf de datum van de transactie.

Tot slot is het mogelijk om van een gezamenlijke rekening op naam van ouders een zogenaamde 'en/en' rekening te maken: een rekening waarbij de rekeninghouders alleen samen over het saldo kunnen beschikken of de rekening kunnen opheffen. In dat geval weten ouders zeker dat er geen geld aan het vermogen van de

minderjarige kan worden onttrokken. Is er sprake van aanzienlijk vermogen, dan is het nog een optie om de kantonrechter te verzoeken om een machtiging te verstrekken voor het openen van een rekening met een BEM-clausule ter bescherming van de belangen van de minderjarige. De wettelijke vertegenwoordiger(s) kan/kunnen in dat geval slechts met toestemming van de kantonrechter over dat vermogen beschikken.

3. Tot slot

Bij het terugvorderen van door een ouder onttrokken vermogen van een kind is oplettendheid geboden ten aanzien van de grondslag van de vordering en de procesrechtelijke ingang. Afhankelijk van de gezagsverhoudingen dient gekozen te worden voor een gezagsgeschil op grond van artikel 1:253i jo. artikel 1:253a BW, een verzoek tot benoeming van een bijzondere curator of een reguliere dagvaardingsprocedure. Bij deze laatste optie is op straffe van niet-ontvankelijkheid een machtiging van de kantonrechter vereist. De echtscheidingsprocedure tussen ouders biedt in deze situatie geen ruimte voor een vordering tot vergoeding van geleden schade, omdat het vermogen van het kind niet tot het tussen ouders te verdelen vermogen behoort. Problemen kunnen op voorhand voorkomen worden door het maken van goede afspraken en het openen van een en/en (spaar)rekening of een rekening met een BEM-clausule, zodat de handtekening van beide ouders c.q. van de kantonrechter vereist is om geld op te kunnen nemen.

Voetnoten

[1] Mr. Geeske van Campen is advocaat en mediator bij Forward Advocaten te 's-Hertogenbosch.

[2] L.M. Mons, 'Spaarrekeningen van kinderen: een appeltje voor de dorst?', *REP* 2022/545.

[3] HR 9 februari 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ6525.

[4] Rb. Rotterdam 16 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7851.

[5] Rb. Rotterdam 1 december 2021, ECLI:NL:RBROT:2021:11963.

[6] Rb. Arnhem van 28 juli 2010, ECLI:NL:RBARN:2010:BN3362.

[7] Rb. Midden-Nederland 13 oktober 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:4776.

[8] Inclusief de tot aan de dag van dagvaarding verschenen rente.

[9] Zie Rb. Midden-Nederland 13 oktober 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:4776 en Hof 's-Hertogenbosch 6 oktober 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:3080.

[10] Zoals bijvoorbeeld gebeurde in Hof Amsterdam 19 juli 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:2930, en in Rb. Breda 3 oktober 2012, ECLI:NL:RBBRE:2012:BX9886.

[11] Zie Rb. Midden-Nederland 13 oktober 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:4776, Hof 's-Gravenhage 23 december 2009, ECLI:NL:GHSGR:2009:BL0026, en Hof 's-Hertogenbosch 4 juli 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:3053.

[12] Zie Rb. Rotterdam 16 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7851.

[13] Hof Den Haag 15 juni 2021, ECLI:NL:GHDHA:2021:1349.

[14] Zie Rb. Arnhem 28 juli 2010, ECLI:NL:RBARN:2010:BN3362, en Hof Arnhem-Leeuwarden 10 oktober 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:8764.

[15] Rb. Rotterdam 16 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7851.

- [16] En in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt.
- [17] Rb. Midden-Nederland 27 maart 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:1187.
- [18] Artikel 1:377 BW wordt ook niet genoemd in de schakelbepaling van artikel 1:253k BW.
- [19] Rb. Gelderland 12 oktober 2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:5779.
- [20] Zie HR 5 september 1997, *NJ* 1998/437, m.nt. P. van Schilfgaarde (*Ontvanger/Hamm q.q.*).
- [21] Rb. Overijssel 16 juni 2020, ECLI:NL:RBOVE:2020:2150.